

ÍNDEX

Editorial.....	3
Volem terrasses, però que ens deixin viure!	
En portada.....	4
Tribut de la tribu al Pere	
Les AV de Sant Martí fan la seva proposta al PAD i reclamen participació	
Rambla del Poblenou, t'hem perdut?, on vas?	
Seguiment Compromís per Glòries	
Can Ricart: canvi de rumb	
Responsabilitat pública davant del model comunitari energètic	
Espai violeta.....	12
Dones a l'ombra de la història. El cas de Manuela Ballester	
Apropem-nos.....	13
Per Sant Jordi parlem llengües amb Apropem-nos	
Barri actiu	14
El Poblenou amb Palestina	
From Nuremberg to The Hague	
Un recorregut ple d'incompliments i perills	
Vida de barri.....	18
Un cafè amb Marta Esteve, directora de la Fundació Carulla	
Receptes del món.....	20
La recepta veneçolana de la Karelis	
Tauler de notícies.....	22
En direcció contrària	
Mapa d'amiant	
Festes de Maig	
Apropem-nos	
Millora entorn plaça Mercè Sala	
De solar a plaça	
Habitatge i barri	

Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Rambla del Poblenou, 49, 08005 BCN Tel. 933 569 732
 elpoblenou@elpoblenou.cat www.elpoblenou.cat
 Secretaria: dilluns, de 11 a 14 h i dimecres, de 16 a 19 h
 Assessoria urbanística: dimecres de 7 a 9 h (concerteu hora)

Fes-te soci/sòcia

Perquè els problemes del barri surtin a la llum i es resolguin ens cal ser una entitat forta, és per això que la teva aportació és important.

- La nostra entitat està formada de persones com tu, unes no més aporten poc més d'un euro al mes de quota, altres hi dediquen part del seu temps lliure en la defensa del barri. De la manera que sigui, com més serem més força tindrem.
- Rebràs la revista *El Poblenou* a casa i tindràs dret a estar informat i a participar en la vida interna de l'entitat.
- Ser soci/a de la nostra entitat no comporta cap avantatge material: no som una empresa de serveis ni depenem de cap administració. Les quotes de socis són bàsiques per garantir la nostra independència.
- L'única condició per ser soci és que estimis el barri.
- L'únic benefici que tindràs és la satisfacció de contribuir a fer-lo més habitable.

Alta de soci/a

Nom i cognoms: .....

Adreça: .....

Població: ..... CP: .....

Telèfon: ..... @ mail: .....

DNI: .....

Quota anual: 25 € Quota de suport de ..... €

Domiciliació del pagament a través de la Caixa/banc: .....

IBAN: .....

(Signatura) _____

Revista *El Poblenou* n.126
 JUNY - 2024

Edició:
 Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou

Equip de Redacció: Salva Clarós, Montse Milà, Marc Andreu, Joan Maria Soler, Estrella Pineda, Toni Coll

Col·laboracions: Pere Mariné Jové, Jaume Badenes, Isabel Suárez Cuevas, Aitana Maruny, Manuela Costa, Niamh Torrens, AFA Escola Arenal de Llevant,

Coordinació: Toni Coll

Fotografies/gràfia: Joan Maria Soler, Salva Clarós, Toni Coll, Rosend Comas

Portada: Joan maria Soler

Correcció: Josep Pascual

Disseny gràfic / maquetació: Joan Maria Soler

Tirada: 3.000 exemplars

Publicitat:
 comercialelpoblenou@gmail.com
 Dipòsit legal: B-48543-97

El Consell de Redacció i l'AVVP no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides a la revista, que han de considerar-se com a opinions personals dels sotasignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a Redacció. Els articles de la Redacció sempre són en català, però respectem les altres llengües triades pels col·laboradors. La revista és de distribució gratuïta i es finança a través de la quota dels socis de l'AVVP i dels espònsors i anunciant (la línia editorial és absolutament independent d'aquestes institucions i empreses).

Volem terrasses, però que ens deixin viure!

El debat sobre l'ús de l'espai públic als barris de la ciutat de Barcelona és recurrent i nosaltres l'entendem com un fet positiu i enriquidor per a la convivència veïnal. En aquest debat hi intervenen molts factors variats: el trànsit, els vianants, l'ús de bicicletes i altres mitjans de mobilitat personal, el comerç de proximitat..., tots condicionats per una ciutat densa físicament i demogràficament.

En els darrers anys, però, hi ha un factor determinant en aquest debat sobre l'ocupació de l'espai públic a gran part de la ciutat, que ha generat una situació que necessita una regulació clara i concreta després d'anys de flexibilitat administrativa: les terrasses o els vetlladors de locals de restauració. Al Poblenou, especialment a la Rambla i el seu entorn, en som plenament conscients, com veureu en un article en aquest número de la revista.

En els darrers anys, al conjunt de la ciutat hem tingut un creixement exponencial del nombre de terrasses que ha passat de 2.200 l'any 2000 a gairebé 7.000 en l'actualitat, amb més nombre de taules i més espai per a posar-les, incloent-hi zones en calçades vials. És evident que aquest fet ha comportat major impacte en la vida i el descans del veïnat.

Això ha estat fruit de canvis i de la proliferació de grans cadenes de restauració que aprofitant la massificació del turisme s'han imposat al petit propietari de bars i restaurants que ha anat perdent terreny i capacitat per mantenir-se. Això, acompanyat de flexibilització durant la situació de la pandèmia de la covid, ha acabat generant una situació actual que resulta insostenible en moltes zones de Barcelona.

Ens cal, doncs, una racionalització i regulació d'aquests usos de l'espai públic, a través d'una nova ordenança municipal de terrasses que s'ajusti a les necessitats i prioritzi el veïnat i la vida de barri als carrers per davant d'altres aspectes com el turisme o el benefici econòmic privat d'aquests grans establiments.

És per això que com a associació veïnal ens adherim a la Iniciativa Ciutadana iniciada per la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona, per tal que l'Ajuntament escolti i debati una nova proposta d'ordenança que redefineixi l'ús de l'espai públic per a terrasses garantint un repartiment equilibrat i una convivència més saludable amb la vida veïnal.

La Junta de l'AVVP

Amb el suport de:

FUNDACIÓ CARULLA

Generalitat de Catalunya
 Departament de Benestar Social i Família

Districte de Sant Martí
 Ajuntament de Barcelona

Anuncia't
 Amb la teva presència a la revista del barri tothom hi guanya!
 628069200
 comercialelpoblenou@gmail.com

Al bar
Em demanen que t'escrigui degut a la teva mort, però no tinc temps. He quedat amb tu al bar (sempre els bars!) per parlar de les dones de les nostres vides amb enyorança i amor, de com organitzem la praxia i amor, de com dinamitzem La Flor de pera Kaska, de com dinamitzem La Flor de Maig, de l'etern caïnisme de les esquerres, de la teva filla obrint-se camí, del llibre que estàs llegint i del concert que em convides a compartir i al que, com passa sovint, no acompanyaràs. I ho faràs amb aquesta ironia sàpida, indignada i alhora plàcida. I acabaràs via, indignada i alhora plàcida. I acabaràs les frases amb "...i això" i repetiràs alguna batallada. I marxaràs a casa després de la tercera birra lleugerament embriagat però que t'hi has ficat, a la meua, sense demanar permís ni perdó. I t'hi has quedat per sempre, perquè necessito les nostres xerradetes, que seguirem fent. Al bar. I això.

Fidel Masreal

Un homenatge i un agraïment, un elogi i una expressió de tristesa, una abraçada múltiple entre tots els qui el coneixíem i l'estimem. I això últim està dit en present perquè sí, s'ha mort en Pere i tots hauríem de contestar cridant: VISCA EN PERE!
Un record d'una actitud, una perseverança i una bonhomia que haurien de guiar les nostres vides. Perquè hauríem d'aspirar a ser, almenys, una mica de Pere.

Xavier Vidal

El millor referent és aquell que ens ensenya sense proposar-s'ho. Gràcies per les teves lliçons de vida!

Roger Granel

Ens va unir la passió pel món de l'educació. Una bellíssima persona: intel·ligent, compromesa, sociable, justa, activa, amable... La seva tribu el trobarem molt a faltar.

Neus Medina Pérez

Constant, honest, lleial, amic, activista, professional, intel·ligent, acollidor, familiar, feliç, inesgotable, curiós, intens, obert, mestre, lector, conversador, melòman, positiu, exemplar, imprescindible... Quina sort hem tingut de conèixer-te, Pere!

Ricard Fernández Ontiveros

Ens saludàvem des de les galeries quan aplaudíem els sanitaris, xerràvem quan ens trobàvem al carrer, i al sopar dels 50 anys de l'Associació de Veïns em vas dir el problema que t'havien trobat. Sempre tranquil, sempre decidit, sempre company.

Maria Àngels Espuny Solé

Estimat Pere, company d'aventures, de batalles, de negociacions, d'acords, de reunions, de visions compartides, de bons arguments, de cafès..., de vida. Sempre treballant per un Poblenu millor, en aquesta tasca sovint invisible. Gràcies per tot aquest temps que hem pogut compartir.

Associació Cultural i Social Bac de Roda

Vas aparèixer a l'AVV del Poblenu amb empenta, il·lusió, creativitat i amb el teu caràcter jovial que encomanava alegria. Vaig descobrir com feies participar tothom, com vas impulsar la incorporació de les dones a la junta; vas mobilitzar el veïnat per celebrar a La Flor de Maig una medalla d'honor compartida. Guardo en un racó molt profund el record de la teva amistat. Impagables les convidades a teatre al Prat! Em costa dir-te adéu, Pere. Millor, a reveure!

Montse Milà

Espera, Pere...
On vas tan de pressa!
Prepara la taula durant l'espera.
I la sobretaula que ens espera!
T'has avançat, Pere.
Espera, Pere...

Toni Coll

Estimat Pere, recordo perfectament el dia que ens vam conèixer, tots dos havíem sentit a parlar l'un de l'altre. Jo com a consellera, tu com a president de l'AVV del Poblenu, quan ens vam trobar vaig activar tots els meus mecanismes de disciplina i de seguida els vas trencar, vas ser proper, atent i alhora reivindicatiu. Des d'aleshores, quan ens trobàvem era com si ens coneguéssim de fa molts anys, perquè així eres tu, obert, acollidor i amant de la vida i les converses. Deixes un preciós llegat, Pere, estimarem la vida tal com tu ens vas mostrar. Cuidarem la teva tribu i el barri, t'ho prometo.

Lorena Domínguez

Vespres d'agost, pica i pica i begudes. "Tu poses una cosa i jo l'altra", vàrem quedar. Així, celebrant els nostres aniversaris, el Pere em va compartir alguns amics seus que jo no coneixia i que ara els sento meus. Per sempre, gràcies.

Montse Rius

Si escric aquestes ratlles, no és a causa de la mort del Pere, sinó a causa de la seva vida. Perquè he tingut la sort de ser-ne part. Celebro una amistat de quaranta anys, un vincle preciós i a prova de bombes. El Pere ha viscut una vida amb compromís i alegria. Deixa un buit, però no em sento buida, sinó plena de tant converses... "Però jo hi seré", va dir-me. I sé que allà on el trobi a faltar el trobaré.

Laura López Granell

Amb el Pere no faltava mai parlar de llibres, teatre, sèries, pel·lis i concerts. Entrar a la seva agenda trepidant, compartir espectacle i la copeta postfunció era un veritable plaer. Li agradava socialitzar, organitzar-se i encara millor si era al Poblenu i feia barri. Quina sort haver caminat junts fins a l'escullera del Guti tantes vegades, compartir cistellada, els Poblenuers i alguna Kaska memorable. Quin enyor tindrem la Tribu. Quin enyor, Pere, de riure amb tu.

Gemma Vázquez

En Pere ens deixa estranyament orfes, d'una amistat culta i d'una cultura amigable.

Ens va ensenyar a treballar plegats i a teixir complicitats, perquè el "nosaltres" fos més important que el "jo". Gràcies.

Txema Castiella
(Comitè Salvador Allende)

Treballar amb en Pere era fantàstic. Amb la seva empenta, els actes de l'11 de setembre a la plaça Salvador Allende es van mantenir durant el mandat d'en Trias, amb un caire popular al qual el barri del Carmel no volia renunciar. He perdut un bon amic, i Barcelona, un veí que deixarà record.

Eduard Amouroux
Membre del Comitè Allende

Sempre dic que, sense el Pere, jo no seria jo, perquè ell va fer coincidir els meus pares en una festa. Però més enllà d'això, també perquè va deixar una empremta forta en cada estiu, cada conversa, la manera d'encarar la vida i d'entendre les amistats com a família. Per mi sempre ho has estat i ho seràs, de família, Pere. Fins sempre!

Nil Martín López

Gràcies, Pere, per haver-te conegut. Amb tu ha sigut més fàcil el treball quotidià a l'Associació de Veïns. Gràcies per ajudar-me a afrontar algunes dificultats i fer més agradables i suportables algunes tasques de l'Associació. Has sigut una persona compromesa amb el barri i amb criteri ponderat.

Amador Pisabarro

Pere, trobem a faltar la teva manera de ser tranquil·la i serena, la teva passió per la vida, el teu somriure entremaliat i somiador. Ens deixes una petjada que perdurà per sempre perquè has entrat en la nostra manera de ser i de fer, de mica en mica, sense fer soroll, com la pluja fina que va calant.

Teresa Núñez

Quin privilegi haver compartit temps i converses amb el Pere. Sempre inquiet, agut, divertit, generós, empàtic, obert al món i a la vida amb passió i alegria. En voldria més. Accepto que la materialitat de l'amor és finita, celebro que la resta no.

Antonio Centeno

"Mònica, has de formar part de la Junta de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenu. Et necessitem", m'insistia el Pere, davant d'un cafè, amb el seu somriure sorneguer, asseguts en una de les múltiples taules d'una terrassa de la Rambla.

Jo no ho tenia clar, i anava filant tots els meus dubtes.

El Pere, amb la seva perícia habitual, es dedicava a esquivar tots els obstacles, fins que al final em va convèncer.

Així era el Pere, un lluitador incansable i intel·ligent. Una persona entenyable.

Mònica Gutiérrez

Tribut de la tribu al Pere

En Pere Nieto ens va deixar el dijous 2 de maig.

En Pere formava part del paisatge del barri. En Pere era barri. Formava part del patrimoni humà que configura el veïnat d'un barri.

En Pere ha estat una figura clau en l'associacionisme del Poblenu de les cinc dècades darreres. Cinquanta-sis anys de poblenuisme: corredisses d'infant jugantal carrer, implicació en la vida juvenil, compromís per crear comunitat, complicitat per fer i gaudir de la cultura allà on fos, enriquiment de la lectura, mirada crítica i rebel i alhora conciliadora i oberta per establir lligams de complicitat... En Pere ha enriquit durant cinc dècades el barri.

Per això, l'Associació de Veïns i Veïnes volem aprofitar aquest número de la revista *El Poblenu* per fer públic un tribut que volem, que creiem, que ha de ser col·lectiu: un collage compartit. Pensem que és la millor manera d'homenatjar la seva intensa vida cultivant amistats, relacions, complicitats..., comunitat.

Coneixent l'amor d'en Pere per la lectura, apreciarem els testimonis com si de haikus es tractés.

Mil gràcies, Pere!

Has disfrutat per mil, has llegit per mil, t'has implicat per mil, has estimat per mil... Vida curta? Has viscut tant i molt! Mil gràcies per haver-nos compartit tanta intensitat i amb el goig de fer-ho fàcil.

Joan Maria Soler

Pere, et trobem a faltar! Converses quotidianes i riques a peu dret a la Rambla, al local de barri o al Vinyet. Arriba l'estiu i recordem amb nostàlgia l'artífex de Fem Rambla i les activitats realitzades. Ja no tenim noves ressenyes de novel·les en el teu Facebook, lletraferit com ets, ens manquen les teves valoracions. I per tantes i tantes coses et trobem a faltar!

Hem perdut un referent i un amic, i això és difícil de pair..., però et tindrem sempre més amb nosaltres. No t'hem perdut, et vam guanyar ja fa temps per sempre!

Carlota Falgueras

Pere, has tingut una vida plena, com deies, però marxés massa aviat. Ets persona de molts cercles, del barri, de militància, del districte. No has estat només un imprescindible, també has estat company, amic, còmplice, facilitador, i conciliador, conseller. Culte, sense ser gens pretensions. Et trobarem molt a faltar.

Joan Herrera

Gràcies, Pere estimat. Gran (i valent) lector i més gran amic. Et trobem a faltar.
La Insòlita

Les AV de Sant Martí fan la seva proposta al PAD i reclamen participació

La Coordinadora d'Associacions Veïnals del districte de Sant Martí ha presentat un document amb les aportacions de les associacions veïnals al Pla d'Actuació del Districte (PAD) en una roda de premsa a la seu de la FAVB. Les entitats van lliurar aquest document al registre municipal el 9 d'abril passat i encara no han rebut resposta per part del Districte.

Qui va actuar de portaveu de la Coordinadora, el membre de l'AVV Poblenou Toni Coll, va explicar que el silenci de l'Administració ha obligat el moviment veïnal de Sant Martí a convocar una roda de premsa per denunciar que, un any després de la constitució del govern municipal, encara no s'ha convocat un procés participatiu per a escoltar les necessitats del barri. Una situació que, segons denunciem, feia anys que no passava.

El document presentat proposa una sèrie de mesures i actuacions prioritàries en clau de districte per al mandat 2024/2027, que aborden els temes més crucials que afecten la vida diària del veïnat:

- Franja Besòs.
- Definir els plans d'usos pendents al districte amb el consens dels seus barris.
- Continuar la política de generació d'habitatge públic i de lloguer i rehabilitació.
- Tenir cura de la protecció del patrimoni dels barris de Sant Martí.
- Desenvolupar els plans específics de desenvolupament i dignificació dels barris de la franja del Besòs.
- Prioritzar polítiques de transició energètica i de combat del canvi climàtic.
- Promoure i executar programes per a garantir els drets socials de la ciutadania.
- Implantar un model de mobilitat sostenible i prioritzar l'espai públic per al veïnat i l'ús ciutadà.
- Prioritzar les polítiques de salut pública.
- Redefinir i consensuar un mapa d'equipaments i un mapa cultural a tots els barris del districte.

A banda d'aquestes mesures en clau de districte, la proposta també recull aquelles actuacions de barri pendents d'execució.

Joan Maria Soler, membre també de l'AVV Poblenou i vocal de la Junta de la FAVB, ha recordat que la Comissió d'Empara, integrada en el Consell de Ciutat, encara no s'ha constituït, un fet que deixa la ciutadania sense una eina indispensable per a garantir que el dret a la participació no és vulnerat. En aquest sentit, un dels membres de l'AVV Sant Martí de Provençals, Antoni Santos, ha denunciat que els Consells de Barri s'han convertit en òrgans informatius de la política territorial de l'Ajuntament, que només inclouen un punt de precís i preguntes molt poc rellevant.

Les entitats han reclamat a l'Ajuntament participació real per a garantir que la veu del veïnat sigui escoltada i es tingui en compte en el procés d'elaboració del full de ruta del mandat, especialment en aquelles decisions polítiques que afecten directament la qualitat de vida i generen més desigualtat social en els barris.

Rambla del Poblenou,

t'hem perdut?, on vas?

A principi del 2013, a la Rambla hi va haver un terrabastall. L'Ajuntament de llavors volia canviar la rotonda del Tio Che..., i després la resta de rotondes, asfaltant-les i traient-ne les característiques rajoles que són símbol de la Rambla des de fa molts anys. Els veïns i veïnes, autoorganitzats, vam impedir aquest despropòsit i ens vam organitzar per reflexionar sobre la Rambla. I l'abril del 2013 va néixer Fem Rambla, un moviment ciutadà de reflexió, debat i cooperació, que va acabar sent un referent de com els moviments socials poden actuar als barris. Fem Rambla va fer una proposta molt treballada sobre diferents aspectes de la Rambla (rajoles, fanals, bancs, terrasses...)(1), que avui segueixen vigents i que es poden trobar a <https://femrambla.wordpress.com/>.

Pel que fa a les terrasses vam aconseguir que s'aprovés, anys després, una Ordenació Singular que limitava el nombre de taules a quaranta per tram de 100 metres (article 6). El 2021, però, va quedar derogada l'ordenació singular (2), si bé l'equip polític del Districte es va comprometre a mantenir aquest criteri.

Parlant de Fem Rambla, volem tenir un record molt entranyable per l'estimat amic Pere Nieto, que va ser l'ànima del procés de treball de Fem Rambla.

Cal preguntar-se com i per què neix un moviment com aquest amb la seva singularitat i potència. Segurament hi ha moltes respostes. Jo n'apunto una que em sembla evident, els poblenovins i poblenovines ens "estimem" la Rambla, la duem al cor: és on anem a passejar, a parlar amb amics i amigues, a fer un cafè, o senzillament a ramblenar. On anem...?, o potser hauria de dir "on anàvem"?

El temps passa i les coses canvien, va venir la pandèmia, després la postpandèmia, el 2021 es va aprovar una nova ordenança de terrasses que consolidava les terrasses en calçada, i el 2023 ha tornat a ser un any record de turistes, tornem a situacions de massificació del 2019, o segurament pitjors, només calia sortir a passejar aquest Sant Jordi.

L'AVV del Poblenou i Fem Rambla ens

vam reunir amb els responsables del Districte aquest 9 de maig. Segons ells, l'acord de l'ordenança singular es respecta, el problema és que s'han demanat més llicències a les zones on encara no s'havia arribat al límit, de forma que a final del 2023 hi havia 365 taules (legals) entre la Diagonal i el Mar, vaja, un nombre rellevant. Vam denunciar i denunciem que el problema també rau, no sols a la Rambla sinó també als carrers transversals, en el gran nombre d'incompliments de bona part dels restauradors: més cadires de les permeses, ocupar espai fora dels límits, més trastos, més para-sols, més paravents, més estufes..., i que, tot i la pressió inspectora i el gran nombre de sancions, els restauradors segueixen fent el que volen. Per què? Doncs perquè als propietaris de terrasses, tal com estan ara i amb la misèria que han de pagar (0,34 cèntims per taula i dia, de mitjana a Barcelona), els surt més a compte pagar les multes o recórrer-les amb uns advocats espavilats, que complir les normes. Absolutament intolerable.

Per aquesta raó la FAVB, amb un gran nombre d'entitats veïnals, socials i sindicals de Barcelona, hem promogut una Iniciativa Ciutadana per modificar l'actual ordenança, de forma que el repartiment de l'espai públic entre els veïns i veïnes i els negocis sigui més equilibrat i en tot cas favorable a les persones, i per canviar el règim sancionador perquè sigui efectiu i eviti l'enorme reincidència que avui practica la restauració (3).

Exigim una recuperació de l'espai públic per al veïnat, exigim recuperar els carrers i places per passejar, per viure el barri, i al Poblenou recuperar la "nostra" Rambla, aquella Rambla que alguns vam somiar el 2013 i que encara podem recuperar si actuem.

Pere Mariné Jové

Vocalia Espai Públic FAVB
AVVPoblenou
Fem Rambla

VOLEM TERRASSES QUE ENS DEIXIN VIURE

#TerrassesVeïnals

QUE ENS DEIXIN JUGAR

Més informació:
favb.cat/terrassesveïnals

QUE ENS DEIXIN PASSAR

QUE ENS DEIXIN DORMIR

QUINA ÉS LA SITUACIÓ ACTUAL?

Des del any 2000 hem passat de 2.200 terrasses a gairebé 7.000, amb un major nombre de taules a cada terrassa i permís per ubicar-les fins i tot a les calçades vials. Els conflictes per l'impacte en la vida i el descans del veïnat s'han multiplicat i amb el règim sancionador actual no s'està evitant la reincidència.

COM HEM ARRIBAT FINS AQUÍ?

La massificació turística, la proliferació de grans cadenes de restauració i la situació excepcional de la pandèmia de la Covid-19 han anat forçant canvis en l'ordenança vigent, de 2018, fins a provocar una situació que resulta insostenible per al veïnat de moltes zones de Barcelona.

QUÈ NECESSITEM?

Una nova ordenança municipal que racionalitzi i equilibri els usos de l'espai públic en funció de les necessitats i prioritant el veïnat per davant d'altres aspectes com el turisme o el benefici econòmic privat.

SIGNA PER UN ESPAI PÚBLIC EQUILIBRAT, QUE GARANTEIXI LA CONVIVÈNCIA ENTRE TERRASSES I VEÏNAT.

Les Iniciatives Ciutadanes són un instrument de democràcia participativa que obliga el plenari del consell municipal a escoltar les propostes que tinguin el suport d'un mínim de 15.000 signatures.

Hem dissenyat una proposta de nova Ordenança Municipal que redefeixi l'ús de l'espai públic per a les terrasses, garantint un repartiment més equilibrat i una convivència més saludable amb la vida veïnal.

Seguiment Compromís per Glòries

Per fi el 4 d'abril passat, gairebé un any després de les eleccions municipals hem rebut resposta de la tinenta d'alcaldia responsable de l'Àrea d'Ecologia, Urbanisme, Infraestructures, Mobilitat, Espai Públic i Habitatge, Laia Bonet, i del seu equip, a alguna de les preguntes que les AVV del Compromís per Glòries (Sagrada Família, Fort Pienc, Clot-Camp de l'Arpa i Poblenou) li vam formular el febrer en l'escrit en què reclamàvem la convocatòria de la Comissió de Seguiment, ja que feia dos anys que no es reunia.

Demandes

De les nostres demandes destaquem:

- Millorar les possibilitats de participació de les entitats: convocatòria de dues Comissions de Seguiment a l'any com a mínim, calendari de reunions de Treball i calendari de les actuacions per aconseguir acabar la transformació de Glòries el 2030, com es va comprometre en l'assemblea de 2023 amb el veïnat de l'àmbit. Lliurament de la documentació abans de les reunions que ens permeti fer aportacions en millors condicions.

- Resposta a les nostres al·legacions a la MPGM (Modificació del Pla General Metropolità) (solar Ona-Sòcol), concreció dels estudis volumètrics dels àmbits de la Farinera i del solar Ona-Sòcol. Condicions de reallotjament de tots els afectats de la reparcel·lació del sector privat. PMU (Pla Millora Urbana) solar Camp del Blat.
- Equipaments. CAP Bolívia: accelerar l'execució de les obres i reunió amb el Consorci de Salut. Poliesportiu: lliurament de l'avantprojecte redactat. Fàbrica dels Paragües i edifici del Sucre: lliurament dels estudis històrics efectuats i visita dels edificis. Residència per a Gent Gran Farinera: estudi de viabilitat. CAP Fort Pienc: justificació retard obres.
- Habitatge: actualització actuacions previstes, visita obres edificis illa Glòries, data sessions informatives sobre aquesta promoció, l'una sobre les característiques (sostenibilitat...) i l'altra sobre l'accés a aquests habitatges per als veïns i veïnes dels quatre barris.
- Obres: estat actual i calendari. Estat del conveni amb l'ATM (Autoritat del Transport Metropolità), obres Gran

Via Nord). Tramvia: previsió servei fins a Verdguer. Cobriment vies Renfe-Adif a la Meridiana sud i execució de les zones verdes previstes en aquest àmbit.

Respostes

La tinenta d'Alcaldia va assenyalar la vigència del Compromís per Glòries, alhora que destacava l'import de la inversió econòmica efectuada en aquest àmbit. Se'ns va fer una exposició històrica de la transformació de Glòries, de les actuacions efectuades i de la situació actual. Tot i així, no va donar resposta a totes les nostres preguntes.

Obres d'urbanització

Parc i Gran Via. S'ajusten bastant al calendari previst. L'estiu estarà quasi acabada la mitat inferior del Parc, excepte la plantació de vegetació (sequera). La Gran Via es fa en dues fases, muntanya i mar. La 1a està en execució i acabarà el gener 2025, i la 2a començarà el gener 2025 i acabarà pel segon trimestre de 2026. Se'ns garanteix un gruix de terres de 1,50 m que permetrà plantar arbres d'ombra sobre el túnel. Del Parc restarà per fer, bàsicament, la part nord (Consell de Cent, pendent de la reparcel·lació).

Del cobriment de les vies de Renfe/zones verdes a l'àmbit de Meridiana Sud només saben dir-nos que és complicat! No donen resposta tampoc a les previsions d'obres a la Gran Via entre Padilla i Castillejos, o dels espais buits sota la plaça (Berta Càceres i túnels). De l'edicle de Llacuna diuen que estan millorant el tema soroll i aire calent, però no s'ha acabat la millora.

Habitatge

Les novetats. Illa Glòries: final obra previst primer trimestre 2025. Bolívia, 27: inici obres juny 2024, final febrer 2026. Gran Via/Nàpols: inici obres gener 2025, final febrer 2027. S'obliden dels solars municipals Bolívia, 5, destinat a fer-hi 54 habitatges de protecció oficial; del de Pamplona, 119 (34 habitatges de lloguer), i dels 105 fets a Ciutat de Granada. No informen de l'estat del projecte de l'edifici destinat a reallotjament dels afectats pel PMU Consell de Cent/Castillejos (53 habitatges). Mantenim com a habitatge lliure els 112 previstos al Camp del Blat.

Posteriorment, en la Comissió de Treball Habitatge del dia 30 d'abril es preveu data aproximada per a les sessions informatives sobre els 238 habitatges de l'illa Glòries: quart trimestre 2024 sobre les característiques dels edificis (sostenibilitat...), i setembre 2024 sobre l'accés a aquests habitatges per al veïnat dels quatre barris. També se'ns informa que es té en compte la situació dels afectats per la reparcel·lació que no tenen dret a reallotjament.

Equipaments

- Fàbrica del Sucre-Centre Intergeneracional: inici redacció avantprojecte segon trimestre 2024; Fàbrica Paragües-Escola Gaia: pendent reparcel·lació, en redacció l'avantprojecte, en servei el 2027 (els estudis històrics d'aquests edificis no se'ns lliura fins a finals d'abril).
- CAP Nàpols: en redacció projecte executiu, inici obres primer trimestre 2025, final segon trimestre 2027.
- Escola Auditori - c/ Zamora: en construcció; en servei curs 2024-2025.
- Institut Tècniques Audiovisuals i Espectacle: a Crea Tic (provisional), Teatre Nacional Catalunya i Orfeó Martinenc. Crea Tic passa a solar escola Auditori provisional el curs 2025-2026.

- Institut Tecnologies Informació i Comunicació: instal·lat a Media-TIC.
- Poliesportiu: projecte bàsic acabat; no ens lliuren els plànols de treball fins al 17 de maig; lliurament projecte executiu tercer trimestre 2024.
- CAP Bolívia: projecte 2024, obres 2025-2026 i en servei 2027.
- Residència Gent Gran Clot: pendent estudi viabilitat Generalitat-Ajuntament.
- La resta d'equipaments ni els anomena: auditori i casal joves Clot, equipaments locals solar Sòcol... Proposa que els temes d'equipaments es tractin amb els districtes.

Planejament i gestió sòl

- Pla Millora Urbana Consell de Cent / Castillejos: reparcel·lació pendent pagament indemnitzacions; reallotjament afectats a l'illa Glòries (llogaters definitiu, propietaris provisional); als afectats per la reparcel·lació que no tenen dret a reallotjament, els tenen presents per trobar solució per als casos vulnerables.
- Modificació PGM (solar Ona-Sòcol): pendent inscripció solars (reparcel·lació).
- Pla Millora Urbana Camp del Blat: aprovació inicial febrer 2022; l'informe Adif és favorable (14 maig 2024)
- Gran Via - Pla Especial Urbanístic i Pla Millora Urbana, ajust zona verda: aprovació inicial octubre 2023, pendent conveni Autoritat Transport Metropolità.

Assemblea veïnat

Posteriorment veïns i veïnes de

Glòries ens vam reunir el 17 d'abril, amb una assistència d'una vuitantena de persones. Les quatre AAVV que participem en la transformació de Glòries vam traslladar a l'assemblea la informació rebuda en la Comissió de Seguiment. Les Intervencions del públic van tractar, entre altres, de: l'ús dels espais lliures de la Grapadora, l'increment del trànsit al c/ Bolívia i al c/ Perú, la situació del poliesportiu (hi ha posicions diferents d'alguns veïns que tenen l'habitatge a la vora del futur poliesportiu), la pl. de les Arts, els enderroc dels edificis de Consell de Cent, els autocars turístics a Consell de Cent, la manca de manteniment de l'enjardinament de la rambla dels Encants i els horts i petanca de la zona del rec Comtal.

Les AVV vam insistir que es prioritzi l'execució dels equipaments de barri i l'habitatge públic acordats en el Compromís per Glòries, i alhora s'agilitzi les actuacions pendents (obres, planejament...) i es tingui en compte les persones afectades per la reparcel·lació del PMU del sector privat (Consell de Cent/Castillejos). El 30 d'abril va reunir-se la Comissió de Treball d'Habitatge, el 14 de maig la de Planejament, i el 17 de maig la d'Equipaments.

L'Associació per la Promoció del Transport Públic (PTP) ha presentat al·legacions a l'estudi informatiu de desdoblament de vies del tramvia a la Gran Via entre c/ Badajoz i rambla Poblenou.

Les AVV que participem en la transformació de Glòries convidem el veïnat a participar en tots els actes que convoquem per aconseguir que es doni compliment al Compromís per Glòries.

Jaume Badenes

Can Ricart Canvi de rumb

Passats quinze anys llargs des de la declaració de Patrimoni Nacional, el recinte històric de Can Ricart continua abandonat i sense projecte d'ús viable. Cada dia que passa es va deteriorant sense que hi hagi reacció ni per part de l'Ajuntament, propietari del conjunt patrimonial, ni tampoc per part de la Direcció General de Patrimoni de la Generalitat. En paral·lel l'entorn es va omplint amb noves edificacions, resultat de l'execució dels plans urbanístics de Can Ricart-Parc Central i de la Frigo. Els edificis històrics privats, readaptats a habitatge no convencional *lofts*, es troben també en procés de rehabilitació. La part del Conjunt històric industrial de Can Ricart, que és la més valuosa des del punt de vista cultural i ciutadà, cedida a la Universitat de Barcelona per acollir-hi el «Campus de les Arts», es troba en un carreró sense sortida amb l'execució aturada, amb els terminis de la cessió d'ús a la UB vençuts i sense finançament a la vista.

És hora, doncs, que l'Ajuntament prengui la decisió de canviar el rumb i cercar un projecte alternatiu. El moviment veïnal proposa que aquest canvi de

guió estigui en línia amb les polítiques de país per a la reindustrialització i la transició digital i ecològica, d'acord amb l'estratègia de planejament del 22@, per acollir activitats d'ús industrial en format de manufactures urbanes i de proximitat. Un espai necessari per fer créixer l'oferta pública de sòl d'activitats amb tallers de fabricació, reparació i adequació per a la reutilització (economia circular), *makers* i altres serveis urbans, que, sumant-hi els tallers d'artistes de la fàbrica de creació (Hangar), esdevingui un ecosistema productiu i innovador de cotreball (*coworking*) industrial.

Impulsar l'oferta de sòl públic productiu és essencialment necessari per aconseguir que aquestes activitats, que estan ressorgint avui a la ciutat i en concret al Poblenou, es puguin consolidar en sòl urbà, i no es vegin expulsades a l'extraradi pels elevats lloguers del 22@. Aquesta, el sòl públic productiu, és una assignatura pendent del pla 22@ des del seu inici. La transformació urbanística, que conceptualment hauria de promoure activitat industrial tant de serveis com de manufactura, ha anat expulsant els tallers en benefici de les oficines que

acullen activitats de major valor afegit i concentren un major nombre de treballadors per superfície de sòl. No obstant, la ciutat es va quedant sense tallers de metal·lúrgia, fusteria, fabricació mecànica i reparació, entre altres activitats necessàries. Sobretot en uns moments en què el canvi de model productiu demana tallers de fabricació 3D, serveis digitals, producció de peces, recanvis per a la reparació d'electrodomèstics i equips electrònics, petita confecció i reparació tèxtil, reprocessat de residus diversos per convertir-los en nous productes, etc.

La proposta ve avalada per l'AVV del Poblenou i també pel sindicat CCOO, que sempre ha defensat la continuïtat de l'activitat manufacturera compatible al nucli urbà. La creació de sòl productiu de lloguer de titularitat pública s'ha d'incorporar com a part integrant de la transformació urbanística i de modernització de les àrees d'activitat econòmica de l'Eix del Besòs amb la finalitat de retindre serveis i manufactures d'alt valor social promovent l'economia circular. La rehabilitació del conjunt patrimonial de Can Ricart es pot cofinançar entre l'Ajuntament i altres agents interessats en el lloguer de les naus, amb la possible participació de promotors de sòl industrial. Caldrà un esforç públic per finançar l'elevat cost de la rehabilitació, però amb un retorn de la inversió a través del lloguer de les naus. Es tracta d'un projecte amb valor social, econòmic i cultural que retornaria a la vella fàbrica tèxtil una continuïtat industrial des de fa més de cent-cinquanta anys.

I, d'altra banda, el replantejament i canvi de rumb per a Can Ricart ha d'accelerar també la recuperació de les naus de calderes i vapor del conjunt industrial que estan assignades a l'ICUB, i que resten pendents de rehabilitació per museïtzar el que queda d'instal·lacions del segle dinou del vell vapor tèxtil.

Salva Clarós

Responsabilitat pública davant del model comunitari energètic

En el marc de l'emergència climàtica i de la lluita per evitar el col·lapse sistemàtic —esperem ser-hi a temps!—, la necessitat de buscar alternatives a les energies fòssils esdevé cabdal. I tant important o més que l'aposta per les renovables ho és prendre consciència que el canvi ha d'acompanyar-se de l'empoderament del ciutadà, que permetrà també la reducció del consum energètic i una major sobirania energètica. Aquesta és per a molts l'única alternativa a un model esgotat, insostenible, que genera injustícies, empobreix cada vegada més persones i deixa en mans d'un oligopoli el control de la producció, distribució i comercialització de l'energia.

És un fet que, sobretot des d'una perspectiva local, les alternatives que més s'estan començant a treballar per empoderar municipis i ciutadania en l'àmbit energètic són les comunitats energètiques locals (CEL). Aquestes són alternatives que es constitueixen partint de la base de considerar l'energia un bé comú i d'empoderar la comunitat perquè pugui produir energies renovables, gestionar-les i distribuir-les de manera sobirana.

A la ciutat de Barcelona hi ha uns quants projectes veïnals de comunitats energètiques, d'origen i recorregut diversos, que aposten per aquest empoderament ciutadà, incliusu i participatiu en el sector energètic, i faciliten el canvi de model energètic i, davant de l'oligopoli, proposen un funcionament descentralitzat i en mans de la ciutadania.

Aquest esforç de la ciutadania per afrontar amb empoderament comunitari la lluita per un canvi de model en el mercat elèctric hauria d'anar acompanyat del compromís de l'Ajuntament i dels seus responsables polítics d'anar invertint cada cop més per fer realitat un model de generació pública d'energia amb instal·lacions de parets fotovoltaics en espais públics, equipaments i edificis públics que servissin no solament per cobrir les necessitats pròpies d'aquests

equipaments, sinó també per fomentar l'optimització d'aquesta generació i del seu consum local en el marc de les comunitats energètiques organitzades localment, des del veïnat, amb inclusió tant de la ciutadania en tota la seva diversitat com dels ens públics i de les activitats socioeconòmiques.

Cal buscar l'optimització de totes les instal·lacions públiques de generació d'energia amb aquest objectiu, i optimitzar el consum buscant la complementaritat dels perfils d'usuaris dins de les comunitats, i desenvolupant solucions d'emmagatzematge. No té sentit fomentar i pagar amb diners públics instal·lacions que generaran excedents que es revertiran a la xarxa de distribució només en benefici de les grans empreses energètiques, quan hi ha les solucions tecnològiques i comunitàries per fer realitat el canvi de model.

Les comunitats energètiques no han de ser una eina només reservada a un públic sensibilitzat, sinó —ho diuen tots els plans energètics europeus— un element clau de la transformació. Per això, és imprescindible el suport públic per acompanyar la ciutadania en el seu empoderament, enfortir les dinami-

ques comunitàries i fomentar sinergies i col·laboracions que permetin reforçar cada cop més aquest model universal de compartició d'energies.

Ara, l'Ajuntament i el Consorci d'Educació tenen l'oportunitat de compartir els excedents de la generació de les plaques que s'estan posant a les escoles amb la població de l'entorn. Cal que facin polítiques clares que vagin més enllà dels compromisos programàtics tan fàcils de declarar i, a l'hora de la veritat, tan difícils de portar a terme. Barcelona mai no podrà ser autosuficient energèticament, però per això mateix cal aprofitar al màxim totes les possibilitats de generació i de consum local. Cal iniciativa, imaginació i valentia. És un canvi de paradigma que fa vertigen als nostres responsables polítics. La crisi ecològica i climàtica ens hi aboca, i les directrius europees avalen el sistema de comunitats energètiques. És imprescindible que la gestió d'allò públic vagi lligada al compromís real i concret en projectes de lluita per la democratització del mercat elèctric, el treball per la transformació social i de lluita contra la pobresa energètica.

AVV Poblenou / FAVB

Dones a l'ombra de la història

El cas de Manuela Ballester

Des de temps immemorials, el patriarcat ha teixit els seus fils per construir una estructura de poder desigual que perpetua els privilegis masculins. Mitjançant el gènere, converteix les dones en guardianes dels fonaments de la llar i les menysprea històricament en relegar-les al paper de cuidadores. Però les dones no solament han estat cuidadores, sinó també líders, innovadores, pensadores i impulsores del canvi social.

La historiografia i el masclisme han eclipsat l'obra de dones increïbles. Persones que van topat de cara amb una societat patriarcal en què l'home acaparava tots els èxits. No se'ls permetia desenvolupar el seu potencial, ni ser protagonistes. Són les dones a l'ombra de la història, com és el cas de Manuela Ballester, que, com tantes altres dones, va ser infravalorada, silenciada, per ser dona i també per ser activista del bàndol republicà durant la Guerra Civil Espanyola.

Qui era Manuela Ballester?

Va néixer a València el 17 de novembre de 1908 i va morir a Berlín el 7 de novembre de 1994. Filla de pare escultor i de mare modista. El 1922, a l'edat de 14 anys, va ingressar a l'Escola de Belles Arts, en l'especialitat de pintura. Va ser aquí on va conèixer Josep Renau, pintor i cartellista de fama reconeguda, que més tard seria el seu marit i amb qui va tenir cinc criatures.

La seva trajectòria artística va tenir moltes facetes: pintora, il·lustradora, cartellista, editora i poeta. La seva obra més destacada es produeix durant la Guerra Civil Espanyola.

Va militar en el Partit Comunista d'Espanya. Va formar part de l'Agrupació de Dones Antifeixistes i va ser membre de la Unió d'Escriptors i Artistes Pro-

letaris i de l'Aliança d'Intel·lectuals per a la Defensa de la Cultura. També va col·laborar en l'organització del Pavelló de la II República a l'Exposició d'Art i Tècnica (París, 1937), participant-hi fins i tot amb obra pròpia. Va assistir al II Congrés Internacional d'Escriptors i escriptores en Defensa de la Cultura i va participar a la Segona Conferència Nacional de Dones Antifeixistes (València, 1937).

Els primers anys de la família Renau-Ballester van transcórrer a València. Tot i això, després de l'esclat de la Guerra Civil es traslladen a Barcelona. Durant aquest període va treballar dirigint la revista *Pasionaria*, publicació de les dones antifeixistes de València. Una publicació en honor a Dolores Ibárruri.

El seu compromís amb l'Espanya republicana la va portar a tenir un paper propagandístic destacada en el Front Popular. El 1936 se li va atorgar la Medalla al Valor del Ministeri de Defensa de la

República Espanyola.

Acabada la Guerra, Manuela marxa cap a França passant a peu els Pirineus en companyia de la seva mare, les seves germanes i dos dels seus fills. Passen uns mesos internats al camp de concentració d'Argelers.

Va viure exiliada a Mèxic del 1939 al 1959. Hi va poder arribar gràcies a una expedició organitzada per la Junta de Cultura Espanyola, a bord del vapor holandès *Veendam II*. A Mèxic, Manuela va aconseguir treball com a il·lustradora de calendaris. Ella i el seu marit van viure al continent americà durant l'apogeu del moviment muralista mexicà, que perduraria fins a la seva partida a Berlín, a finals de 1959. A Berlín, van ser anys difícils, no dominava l'idioma i els primers anys es podria dir que va exercir com a mestressa de casa. Més tard, va fer fotomuntatges i dibuixos per a l'Agència General de Notícia Alemanya (ADN) i va ser col·laboradora i directora d'una revista de moda fundada pel llibreter republicà Rafael Giménez Siles. El 1962, Manuela Ballester i Josep Renau es van divorciar.

Manuela Ballester, com tantes dones, ha estat invisibilitzada i infravalorada per diferents circumstàncies: en el pla professional, pel pes artístic del seu marit, i, a més, per ser dona, per ser activista del bàndol republicà durant la Guerra Civil Espanyola i per ser mare d'una família nombrosa de la qual va haver d'assumir el rol de cuidadora.

Fins a l'1 de setembre, la Universitat de València ens ofereix al Centre Cultural La Nau una retrospectiva amb més de tres-centes vuitanta obres de Manuela Ballester.

Estrella Pineda Menor

Per Sant Jordi parlem llengües amb Apropem-nos

Enguany hem tornat a celebrar, i en van vint-i-quatre edicions, la cloenda del procés participatiu que cada any impulsem des d'Apropem-nos: Per Sant Jordi Parlem Llengües. Aquesta proposta vol, mitjançant la paraula en les seves múltiples expressions, facilitar els vincles entre les veïnes i els veïns del Poblenou i l'aprenentatge mutu entre les diferents cultures. La participació en aquest esdeveniment prové en bona mesura dels cursos de llengua catalana i castellana, que acullen persones de més de vint-i-cinc països, que aprenen els nostres idiomes per facilitar una convivència positiva.

Aquesta edició es va celebrar a Can Felipa el 25 d'abril i ens va permetre intercanviar idees, conèixer poemes, narracions, cançons, dibuixos..., i principalment escoltar la lectura de diversos sentiments i emocions que ens impliquen i ens fan pensar en la importància del diàleg i el respecte, així com el reconeixement de la diversitat com a valor, la relació entre persones en igualtat i altres perspectives interculturals que ens enforteixen com a éssers humans.

Llegir, escoltar, veure, en essència, sentir, aprendre, créixer, recordar, enforteix el coneixement i la capacitat d'enteniment, ens proporciona l'empatia necessària per a construir ambients saludables, barris amables, persones humanes, comunitats vinculants, societats plurals.

La celebració va estar plena d'intercanvis literaris, creativitat, espontaneïtat i especialment entusiasme. El fil conductor dels treballs d'aquest any girava al voltant d'explicar què ens fa sentir bé al nostre barri, què significa per a cadascú "sentir-se bé al Poblenou"; compartir quins llocs ens agraden, què o qui hi ha aquí que ens ajuda a trobar-

nos-hi bé, sense oblidar els desitjos de cara al futur.

La persones, arribades d'arreu del món, amb els seus escrits, cants o idees, van expressar el seu agraïment per l'espai, el temps i l'oportunitat de donar a conèixer una mica qui són i d'on venen; algunes vegades expressant-se en el seu idioma, o en un català o castellà inicial, que reflecteix el desig d'involucrar-se en la cultura catalana compartint alhora alguna cosa de la seva cultura.

La cerimònia va culminar amb el lliurament del llibre-memòria *Per Sant Jordi Parlem Llengües al nostre barri!*, amb totes les aportacions dels qui hi van participar, i d'una planteta aromàtica, com a símbol d'agraïment pel compromís, la dedicació i les aportacions de tanta gent, en aquest dia tan especial.

És motiu d'alegria poder agrair la col·laboració de tantíssimes persones que han posat el seu gra de sorra perquè aquest projecte sigui un èxit: especialment als estudiants i al professorat voluntari dels cursos d'Apropem-nos, al projecte Casa Meva de la Fundació Pere Mitjans, al Centre Cívic Can Felipa, al Casal de Barri Bac de Roda, al Casal de Gent Gran del Clot, a Òmnium Cultural Sant Martí, a la Xarxa de Suport als Assentaments del Poblenou; i en general a tot el públic que va assistir-hi, que amb alegria, empatia i afecte va compartir una tarda interessant.

Per Sant Jordi ens continuarem reunint per promocionar la participació social, la integració de les persones migrades i en general la cohesió social, en aquests espais on tothom hi és cridat, espais que ens pertanyen i que és a les nostres mans d'enfortir-los.

Isabel Suárez Cuevas

Coordinadora Llengües Apropem-nos

El Poblenu amb Palestina

Justament ara farà quinze anys, per la festa major la Coordinadora d'Entitats, l'AVV del Poblenu i Apropem-nos vam organitzar a Can Felipa una exposició col·lectiva amb el títol «El Poblenu amb Palestina», en què a més d'exposar obres artístiques de denúncia també es van projectar documentals i organitzar debats. Va ser la resposta veïnal contra el bombardeig d'Israel a Gaza de finals del 2008 i principis del 2009 en què van morir 1.434 palestins i 14 israelians i milers d'edificis van ser destruïts.

Samira Badran, artista palestina que feia més de vint anys que vivia al Poblenu, però que mantenia contactes quotidians amb la família d'allà, va ser

una de les persones més implicades en aquesta exposició. És interessant reproduir parts d'una entrevista que aquesta revista li va fer aleshores perquè mantenen l'actualitat. Ens deia: «Israel és un exèrcit amb Estat, o sigui un Estat militaritzat a tots els nivells, que ha seguit una política o, més ben dit, una estratègia de neteja ètnica, destrucció i aniquilació del poble palestí. Amb la Nakba del 48, més de 530 pobles van ser arrasats provocant l'expulsió de 750.000 habitants palestins que es convertirien fins a l'actualitat en refugiats.»

«És important que quedi clar que totes les accions que fa Israel segueixen una estratègia militar molt clara (...) que tenen un únic objectiu: convertir Palestina en un lloc inaguantable, inhabitable, sense esperança, una presó a l'aire lliure.»

«Després del bombardeig de Gaza no sé ni si tan sols es pot parlar de futur (recordem que parla de l'atac de 2009). De l'esperança i el futur de Palestina en són responsables tant Europa com els Estats Units, són ells els que poden fer pressió perquè Israel canviï la seva política i comenci a respectar els drets humans. Ho han de fer ells perquè ells van ser qui van permetre la creació de l'Estat d'Israel a Palestina, una terra que sempre ha tingut un poble i que no és l'israelià.»

Durant el bombardeig a Gaza del 2009 el primer ministre israelià d'aleshores, Ehud Ólmert, va declarar que la missió contra Gaza «pot portar temps, i tots i cadascun de nosaltres hem de ser pacients per a poder-la completar». Doncs bé, tot indica que quinze anys més tard és quan han pres la determinació de completar-la. Netanyahu no para de repetir que aniran, costi el que costi, fins al final. Si el 2009 des del Poblenu estàvem indignats davant el que van ser els atacs més greus dels darrers 60 anys d'ocupació amb un miler i mig de morts, ara en l'ofensiva actual, en portem més de 35.000. El que és terriblement preocupant és constatar que un augment tan apocalíptic de morts només s'entén si l'exèrcit israelià considera la matança de palestins com un objectiu en si mateix i no simplement com a

víctimes col·laterals d'un conflicte. Ho corrobora l'impediment constant que la població de Gaza rebí l'ajuda humanitària mínima per a poder sobreviure i la destrucció massiva d'edificis, infraestructures i hospitals. Atacs massius i indiscriminats portats per un exèrcit que, paradoxalment, és líder mundial en tecnologia cibernètica capaç de guanyar amb atacs quirúrgics. Però no, és una guerra d'extermini programada des de fa molt de temps: el genocidi d'un poble i la seva aniquilació física com a única solució. La Samira ens deia el 2009 «assistim a una animalització de l'Altre», ara en veiem les conseqüències.

Estem en una societat asèptica en la qual el mal dels altres ja no ens causa dolor. Les mobilitzacions de moment no són prou fortes per a aconseguir la pau. S'ha de demanar l'alliberament dels israelians segrestats, però amb la mateixa exigència també s'han d'obrir les portes als milers de palestins empresonats sense judici. L'Estat espanyol s'atreveix a demanar el reconeixement de Palestina com a estat, cosa que l'honora, però no atura el comerç d'armes ni les relacions bilaterals amb Israel. La Generalitat i l'Ajuntament juguen amb la falsa equidistància. Són, per això, d'agrair les petites espurnes de llum com la que il·lumina el local del Racó Paraguai de Provençals del Poblenu, on es fan dejunis a relleus (dotze hores seguides sense menjar cada quinze dies), i que es converteix en un espai de reflexió i de denúncia davant la barbàrie que vivim.

Joan Maria Soler

From Nuremberg to The Hague Seminari de justícia internacional

A principis d'abril vam tenir l'oportunitat de participar en un projecte sobre la justícia internacional, treballant amb estudiants de diferents països d'Europa amb els quals compartim un mateix interès per la justícia i el seu assoliment arreu del món. Junts, vam poder debatre i informar-nos sobre conceptes com la injustícia i la justícia, com va funcionar en un passat, com funciona actualment i cap a on ens agradaria que avancés.

El programa, anomenat "From Nuremberg to The Hague", tenia com a objectiu que els participants, a través del treball en equip i la cooperació, entenguéssim com funciona la justícia quan són aquells en el poder els qui la transgredeixen o quan els mateixos sistemes de justícia nacionals no volen fer res al respecte. Això, mitjançant mètodes com la recerca, els debats, les presentacions, les simulacions (com la MUN), les interaccions amb experts i testimonis i, finalment, la visita a la CPI (Cort Penal Internacional).

Vam investigar alguns casos de crims concrets, com per exemple els nens d'Ucraïna deportats forçosament a Rússia, la repressió de la comunitat que no és àrab del Darfur, i el conflicte entre el LRA (Lord's Resistance Army) i les autoritats nacionals a Uganda, emfatitzant en la situació dels nens soldats.

MUN: Una simulació del Consell de Seguretat de l'ONU protagonitzada

pels estudiants

L'activitat de MUN, també coneguda com a Model United Nations, és una simulació en què estudiants solen interpretar els rols dels delegats a les Nacions Unides. El propòsit d'aquesta activitat és proporcionar una visió de les relacions internacionals i el procés de la presa de decisions de l'ONU. En el nostre cas hi havia vint rols diferents; cinc alumnes representen països permanents, deu alumnes representen països rotatoris i cinc alumnes representen altres membres oficials del Consell de Seguretat de l'ONU. Un dels rols que era essencial en aquesta simulació, era el de *child soldier*, nen soldat. Aquests nens i nenes van ser obligats a una edat molt primerenca (hi havia testimonis de nens que van començar amb 9 anys) a lluitar en algun grup armat. En el nostre cas, havíem de crear un testimoni de la República Centreafricana. Per fer això, una persona havia de llegir testimonis reals, i a partir d'aquests fer el seu propi testimoni, que el dia de la simulació havia de llegir. A més, havia de tenir prou informació per a respondre preguntes que els països podien fer. Nosaltres vam aprofitar l'oportunitat de fer aquest rol per denunciar la situació en la qual es troben molts països africans: sense accés a una educació o sistema sanitari i en un estat de sequera gairebé constant, produït per les aspiracions de desenvolupar-se dels països del nord (Europa i Amèrica del Nord).

Visitem la CPI: El futur de la justícia internacional

Per finalitzar la nostra estada a la Haia, vam visitar la CPI, la Cort Penal Internacional. Aquesta és una institució internacional que es va crear l'any 2002 per combatre la impunitat en casos de genocidi, crims de guerra, crims contra la humanitat i crims d'agressió. La CPI es responsabilitza de dur a judici persones que han sigut acusades d'un dels crims mencionats anteriorment. Només poden jutjar aquelles persones que pertanyen a països que han firmat el Tractat de Roma i crims que han sigut comesos després de la creació del tribunal. La CPI ha tingut un paper clau en els drets humans a tot el món en els últims anys, tot i haver rebut força crítiques; com ara, l'evidència que la majoria dels països que han sigut portats davant de la Cort han estat africans.

En darrer lloc, com a estudiants que hem tingut la possibilitat de gaudir d'aquesta immensa oportunitat, volem esmentar la nostra gran satisfacció amb el programa i donar per assolits els objectius del programa. Tornem a Barcelona amb la sensació d'haver ampliat molt els nostres coneixements envers tots els àmbits treballats, i sobretot, amb la voluntat d'algun dia poder assolir un món just per a tothom!

Aitana Maruny
Manuela Costa
Niamh Torrens

Ir Batxillerat Institut Quatre Cantons

Un recorregut ple d'incompliments i perills

L'entorn del Hub Educatiu Taulat – Bac de Roda, on trobem l'Escola l'Arenal de Llevant, l'Escola Grèvol, l'Escola Bressol el Xalet de la Paperera, l'Escola Bressol Baby Town, l'Institut Front Marítim i l'Escola Superior d'Hostaleria de Barcelona, ha estat escenari de nombrosos accidents de trànsit.

Només des del 2021, a l'eix Bac de Roda s'han registrat set accidents greus amb dues persones mortes i múltiples de ferides, i molts altres accidents no tan greus, per sort sense ferits. L'accident greu més recent és d'aquest març de 2024, quan una alumna va ser atropellada creuant un pas de vianants amb el semàfor en verd. Encara que es va difondre com un accident lleu, la realitat és que ha passat dos mesos a l'hospital, on continua ingressada després de passar uns dies a casa. Ara com ara no hi ha data prevista de sortida de l'hospital, i quan es pugui recuperar i sortir de l'hospital encara haurà de ser intervinguda quirúrgicament i abordar un període de recuperació.

Aquestes tragèdies han generat una onada de preocupació i d'indignació entre la comunitat educativa i veïnal, que des del 2018 pressionen constantment l'Ajuntament de Districte i l'Ajuntament de Barcelona per implementar mesures de pacificació que garanteixin la seguretat de l'alumnat i dels residents.

La comunitat educativa i veïnal, representada per la comissió Fem Barri de l'Arenal de Llevant, ha formulat diverses demandes clares i específiques a l'Ajuntament:

- Una senyalització eficaç tant vertical com horitzontal, ben visible, que alerti els conductors de la presència d'una zona escolar.
- Sincronització semafòrica a les cruïlles més problemàtiques, com Bac de

Roda amb passeig Taulat, per evitar situacions perilloses per a ciclistes i vianants.

- Control de la velocitat amb radars pedagògics i sancionadors per garantir el compliment dels límits de velocitat, especialment a les zones de major risc.
- Implementació de passos de vianants elevats i altres mesures físiques que obliguin els vehicles a reduir la velocitat.
- Mesures per reduir la contaminació acústica i atmosfèrica causada pel trànsit intens a l'entorn escolar.
- Presència de la Guàrdia Urbana de

manera constant fins que les mesures permanents siguin implementades.

Malgrat les reiterades peticions i les promeses fetes en diverses reunions, moltes d'aquestes públiques i amb rang de màxim nivell dintre del govern de l'Ajuntament de Barcelona, com són l'Audiència Pública del Districte de Sant Martí i el Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona, aquestes promeses o no s'han complert o s'han complert parcialment.

Tant les senyalitzacions instal·lades el maig de 2023 (arran d'accident mortal) com les d'aquest maig de 2024 (després d'accident greu) no han estat suficients

La lluita per la pacificació de l'entorn de l'escola l'Arenal de Llevant

per a millorar la seguretat. La senyalització és escassa o està mal ubicada, i és poc visible per als conductors a causa dels arbres o de la seva ubicació en angles inapropiats en una via tan ampla i amb tants carrils.

La reconfiguració dels semàfors no s'ha realitzat adequadament. A les cruïlles com Bac de Roda - Taulat, la sincronització continua sent totalment defectuosa i crea situacions perilloses tant per a vianants com per a ciclistes, i estressants per als conductors especialment els dels autobusos.

No s'han instal·lat els radars pedagògics ni sancionadors promesos, ja

anunciats al Pla Protegem les Escoles 2019-2022, i s'ha deixat la velocitat dels vehicles fora de control en trams crítics.

No s'han implementat passos de vianants elevats ni altres mesures físiques efectives per a reduir la velocitat del trànsit, el soroll i la contaminació.

La presència de la Guàrdia Urbana és inexistente, tot i les promeses fetes per l'Ajuntament, i encara que s'han demanat repetidament campanyes de control de soroll i velocitat, aquestes peticions no han estat ateses.

Aquests continus incompliments en la implementació de les mesures ne-

cessàries per pacificar l'entorn suposen un risc constant d'accident que posa en perill la vida dels membres de la Comunitat. I també un dany que acompanyarà tots els membres de la comunitat per a la resta de la seva vida, especialment els més vulnerables, en tant que encara que no s'acabi patint un accident, les dades del propi Ajuntament demostren que els nivells de soroll i contaminació patits són nocius en estar per sobre dels legals, i molt per sobre dels recomanats per l'OMS.

En definitiva, les normes de seguretat vial, de qualitat de l'aire i de control del soroll no s'estan complint en aquest Hub Educatiu on hi ha més de 1.000 nens i nenes, fet que posa en perill la vida, la salut i el benestar de les persones tal com denuncia repetidament la Comunitat Mèdica, la Científica, l'OMS o l'UE (condemna del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de desembre de 2022 per l'incompliment continuat i sistemàtic dels límits de contaminació de l'aire a Barcelona).

La no resolució d'aquestes deficiències no només posen de relleu la falta de responsabilitat de les autoritats municipals, sinó que també subratlla la necessitat urgent d'accions efectives i immediates.

La comunitat educativa, a través de la seva lluita persistent i les seves denúncies, continua demanant que es compleixin les promeses fetes i es prenguin mesures reals per garantir la seguretat i la salut dels més vulnerables: els nens i nenes que cada dia van a l'escola. Només amb un compromís ferm i accions decidides es podrà transformar aquesta zona en un espai segur i pacífic per a tothom.

AFA Escola Arenal de Llevant

“Volem fer barri, fer comunitat, integrar-nos en la vida social i cultural del Poblenou”

Ara fa uns mesos que, just després de la transformació de l'entorn del carrer Pere IV amb Almogàvers en nou espai pacificat, vam veure com es rehabilitava un dels edificis emblemàtics del barri tancat des de feia anys. Un edifici amb característiques d'arquitectura racionalista, que per la seva personalitat i situació cèntrica a Pere IV acollirà, en lloc d'oficines, un espai museístic molt més interessant en l'aspecte cultural dedicat especialment a la reflexió sobre la relació entre el món rural i el món urbà: la Sala Barcelona del Museu Terra, integrada al que és ja la seu de la Fundació Carulla.

Marta, volem compartir amb tu la nostra satisfacció respecte a la nova vida d'aquest edifici, que recordem que va ser durant molts anys la seu d'una gran entitat bancària, i plantejar-te l'esperança que dipositem en un espai que pensem absolutament integrat a la vida de barri. Què representa per al vostre projecte aterrar en un barri com el Poblenou?

Com a Fundació, aterrar en un barri com el Poblenou vol dir moltes coses. Per una part és una oportunitat per fer créixer i consolidar el nostre projecte cultural i tenir un espai on poder acollir i sumar amb altres iniciatives amb les quals compartim visió. Però, sobretot, poder portar el projecte a un barri com el Poblenou ens dona oportunitats d'aterrar en un eix cultural i estar al costat de projectes potents com la Sala Beckett, Can Framis, o l'Ideal, i alhora estar en un barri amb un teixit social molt actiu que el sosté i fa que no oblidem les seves arrels ni que les oblidem.

En aquest sentit, obrir una finestra del Museu Terra en un barri industrial com el Poblenou, és fer realitat una idea que fa anys que treballem: generar debats entorn de com vivim i on ens por-

ta la nostra manera de viure; i generar aprenentatges des de la saviesa del món rural a partir del patrimoni que tenim al Museu de l'Espluga de Francolí. Tenim l'oportunitat de generar un diàleg a través de l'art i la cultura per fer front a la complexa situació derivada de l'emergència climàtica, tot recuperant el vincle amb la terra i la natura.

De fet, Marta, aquesta és una reflexió davant l'emergència climàtica que com a ciutat ja s'ha instal·lat en quin model de ciutat i urbà cal, i com és necessari el canvi en els nostres hàbits de comportament individual i col·lectiu, en els nostres hàbits de consum, amb la nostra implicació com a humans que convivim en un món rural o urbà amb el medi.

Per això hem de ser conscients i aprofitar l'oportunitat de parlar i compartir cada dia amb les persones que entren per la porta de la Sala Barcelona del Museu: aprendre cada dia escoltant. La sala de Barcelona és la tercera sala d'exposicions temporals del museu.

El que volem és tenir veu a la ciutat i, de fet, vam obrir l'exposició del Museu Terra el mateix dia que els tractors van fer la seva entrada a Barcelona. Va ser molt simbòlic i mostra com els problemes del camp afecten també la ciutat i que els hem de pensar i solucionar plegats.

La nova sala és una finestra a la ciutat que fa que el món rural tingui més visibilitat. Ara bé, aquesta sala neix principalment amb la voluntat d'acostar aquest món rural a les escoles de l'àrea metropolitana de Barcelona perquè és allà on més cal. El que pretenem és que el visitant es qüestionin quin vincle té amb la terra. Generalment vivim desconnectats del món rural. Dues terceres parts del país són rurals i, en canvi, el 90% dels catalans vivim amuntegats en ciutats i entorns urbans. Cal més que

mai reconnectar amb la terra i això és el que proposem en aquesta primera mostra.

També hem volgut fer una picada d'ullet al Poblenou més rural, un barri que era també un poble, incorporant al projecte expositiu uns textos de Julià Guillamon, que coneix molt bé el barri i la seva relació amb la terra i la natura. A més, a través de fotos de l'Arxiu Històric del Poblenou hem pogut connectar amb la seva ruralitat, ja que va ser un barri on, a banda de les fàbriques, hi havia lleteries, horts, i molts dels pagesos que deixaven els pobles i anaven a la ciutat.

Tot això ho plantegeu des d'una institució, la Fundació Carulla, que té com un dels elements bàsics de la seva existència, el mecenatge i suport a projectes culturals. Com vehicleu la cultura amb aquesta reflexió? Podem imaginar la cultura com a eina per a aquest supòsit de transformació col·lectiva?

Fa molt temps, de fet des dels orígens de la Fundació a finals del franquisme, que treballem amb la idea de la cultura com a element de transformació social. La cultura és la nostra manera d'estar al món, el que dona sentit a la nostra existència. Ens ajuda a entendre qui som, d'on venim i cap a on anem. Més cultura és més capacitat d'entendre'ns a nosaltres mateixos i de posar-nos en la pell dels altres. I els llenguatges artístics ens donen la possibilitat d'activar estratègies connectades amb l'emoció...

Per això a la Fundació Carulla impulsem i fem possible projectes culturals que donin resposta a reptes socials com la cohesió social, la vulnerabilitat, etc. És importantíssim per a nosaltres posar també el focus en les escoles i instituts: infants i joves com a creadors amb espe-

Un cafè amb Marta Esteve, directora de la Fundació Carulla

rit crític i capacitat d'imaginar un món més sostenible. Cal un canvi cultural que incorpori noves maneres de fer, algunes de les quals ja les fèiem abans (menys consum, més comunitat...).

Marta, permet que et demanem una reflexió més en clau personal. Tenint en compte que ets nascuda a Sant Martí de Provençals i criada i crescuda al Poblenou, imaginem que tornar al barri, tornar a casa, amb un projecte professional amb aquest valor afegit comunitari, representa alguna cosa molt especial per a tu. Com ho vius personalment?

El Poblenou ha estat el lloc on sempre he volgut tornar... Perquè, aquí, he anat a l'escola, a l'institut, a l'esplai..., però mai hi he viscut. He recorregut la Rambla milers de vegades per anar a casa els avis al carrer Taulat, he creuat els jardinetes i m'hi he gronxat, he anat a la piscina de Lope de Vega, he vist com la platja es convertia en una platja neta i amb espai per gaudir..., i ara va i hi treballo! És molt emocionant poder tornar al barri on vaig créixer i poder-hi tornar amb un projecte cultural. Vol dir que puc contribuir a fer barri, a compartir comunitat amb gent que conec i que m'estimo moltíssim. A més, casualitats de la vida, dos companys de l'equip també són del Poblenou!

Gràcies, Marta.

Acabem la conversa pujant al terrat de l'edifici, des d'on es pot apreciar clarament l'evolució del barri i des d'on un imagina molt clarament la necessitat que els espais de creixement urbà de les darreres dècades necessiten ser repensats per encarar un futur que ens trepitja els talons i ens reclama compromís col·lectiu per fer-lo possible, abans no es faci impossible.

Salva Clarós i Toni Coll

La recepta veneçolana de la Karelis

Karelis Gómez és una dona de 52 anys, procedent de Villa Bruzual / Turén, una població d'uns 30.000 habitants que està a 270 km de Caracas que va créixer després de la Segona Guerra Mundial amb espanyols, anglesos, alemanys i polonesos a qui el president va donar terres. Produïx sobretot *frijoles* de diferents tipus. Els habitants del poble són jornalers. Els propietaris, i ara els seus hereus, són terratinents i sovint les lloguen perquè no els són rendibles. En ser de procedència europea, tenen papers i la majoria emigren a Europa. Els veneçolans tenen prioritat per demanar asil i als sis mesos ja poden treballar. La Karelis el gener va demanar cita per a l'asil i no l'hi van donar fins a l'abril.

Té una filla, un net de 12 anys i una neta de 16 que viuen a Barcelona, des de fa quatre anys. La seva filla va estar un temps treballant d'interna en una casa i quan va tenir el permís de residència i treball es va formar com a cuinera i ara treballa de xef al restaurant d'una amiga. Quan va tenir prou diners els va enviar els passatges per al desplaçament. Tenen llogades dues habitacions en el pis d'un amic del poble.

La Karelis és treballadora social. Feia catorze anys que treballava en una residència d'avis i s'encarregava de gestionar els tràmits per aconseguir les visites mèdiques, les ajudes mecàniques que necessitaven (bastons, caminadors, cadires de rodes...), aliments i tot el que feia referència a la salut.

Li comento que em sorprèn que una persona amb una professió i antiguitat a la feina s'hagi arriscat a deixar país, família i amistats per la incertesa i les dificultats que suposa emigrar...

Ens explica que «en temps del president Chávez hi havia un conveni amb Cuba en l'àmbit de la salut i de l'educació (ella hi va estudiar la carrera). Els metges cubans es desplaçaven a visitar a Veneçuela i les persones que requerien una

intervenció quirúrgica les traslladaven a Cuba —ella acompanyava els avis del seu poble—. Aquest procés no era senzill perquè els desplaçaments eren llargs però el resultat era exitós. També en l'àmbit de l'agricultura s'havien facilitat llavors, eines i maquinària als pagesos. Actualment s'ha deixat de fer i estan inservibles. Pel que fa a l'educació hi ha dues escoles al poble que estan completament en ruïnes; per la pandèmia

van estar tres anys tancades i cada tres mesos les mestres donaven a les famílies les tasques que les criatures havien de fer. Quan es van reiniciar les classes eren les mestres que atienien les criatures a casa seva.

»Des que va morir Chávez aquests acords ja no existeixen i actualment la cura de la salut i tot el que té a veure amb ajudes socials s'ha acabat. Els hospitals no tenen ni tan sols l'aparell de prendre la tensió arterial, falten gases. Els metges cobren molt poc i tots passen a la privada; els sous de la gent són molt baixos, el menjar està al mateix preu que aquí i la majoria no hi pot accedir. Els militars cobren 200 \$ mensuals i els metges 80. Falta gasolina i això dificulta la mobilitat; abans hi havia uns petits busos que et traslladaven d'un punt a l'altre i ara s'ha de fer amb transport privat.

»A Caracas hi ha indústria però amb sous tan baixos que és difícil viure. Hi ha molt comerç. La majoria de famílies es refia dels diners que envien les persones que han migrat. Sovint per WhatsApp es demana ajuda per a persones que necessiten operar-se. L'import d'una visita mèdica és de 40 \$, una resonància 300 o 400 \$, les operacions més de 800 \$ i les de traumatologia superen els 1000 \$.

»Tant la meva filla com jo vam venir pel problema econòmic. Jo cobrava 4 \$ setmanals, la meva mare és gran, està malalta i no la puc ajudar. Des d'aquí li hem enviat els 800€ que necessita per

Arepas veneçolanas

Alimento tradicional en algunos países latinoamericanos. Hecha a base de harina de maíz, se cocina en una plancha amplia y suelen prepararse varias a la vez. Suelen comerse en el desayuno pero también a cualquier hora del día, y con un relleno potente podrán servir como almuerzo. Es la comida más famosa de Venezuela.

Ingredientes

- 800 gramos de harina de maíz
- 500 mililitros de agua
- 1 cucharadita de sal
- 1 cucharadita de aceite
- Queso en lonchas
- Mantequilla

Elaboración

Echar el agua en un bol, añadir la cucharadita de sal y disolver. Agregar poco a poco la harina precocida de maíz. Amasar hasta formar una masa homogénea completamente integrada. Dejar reposar 5 minutos y volver a amasar. Si después de reposar la masa está muy líquida o muy seca, añadir harina o agua respectivamente.

Formar bolitas medianas y aplanarlas con la palma de la mano, de 1 cm de grosor.

Extender una cucharadita de aceite en una plancha, calentar y colocar las arepas. Cocinar a fuego lento hasta que se ha endurecido de un lado; dar la vuelta y dejar dorar por el otro.

Abrir la circunferencia por en medio y rellenar con queso y mantequilla. Se pueden hornear 10 min a 170° para que el queso se derrita y las arepas se doren un poco más.

operar-se de cataractes, més les proves, les despeses de taxi per arribar a la ciutat... Actualment està pendent d'una altra intervenció que només se la pot permetre perquè nosaltres li enviarem els diners i això val més de 1000 \$.

»Actualment el govern prepara, cada dos mesos, unes bosses de menjar per família amb deu productes diversos que no inclouen producte fresc. Són molt econòmiques però s'han de pagar per avançat.»

Li pregunto per l'adaptació dels nets a l'escola i diu que el net va tenir dificultats. Va començar amb el curs ja en marxa i, com que no sabia català ni anglès, els nens se'n reien. Va plorar molt i volia tornar a casa. La mestra, però, el

va ajudar molt. Ara està millor. La noia es va adaptar bé i actualment fa FP.

La Karelis és molt creient i està agraïda a totes les persones que ha conegut i l'han ajudat. Forma part de l'Olla Solidària del Poblenou i ha conegut les germanes d'una església evangèlica que l'han ajudat a trobar feina i menjar. Ara està fent un curs de monitora de la Pere Tarrés però l'ha de pagar.

Vol tornar al seu país però només quan hi hagi un altre president i hi hagin millorat les condicions de vida

Montse Milà

Si teniu una recepta amb història que us agradaria compartir, envieu-la a elpoblenou@elpoblenou.cat

CLÍNICA DENTAL GLÓRIES
Dr. José Fco. López Alias
DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO
Rbla. del Poble Nou, 157-159 1º 1º
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

SABATERS DES DE 1870
Villarroya
Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

GELATERIA EL TIO CHE
FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA casa fundada l'any 1912
Rbla. del Poblenou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

francesc creixell
PERRUQUERS
C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

CLINICA VETERINARIA POBLENOU
TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
www.vetpoblenou.com/blog
HORARI: dilluns a divendres, 9-14h i 17-20h/ dissabtes, 10-14h

Joan Valls
Tot en Moda Home
C/. Ramon Turró, 216
tel. 932 210 084

En direcció contrària

Quan llegeixis aquesta revista, l'exhibició de la Fórmula 1 ja s'haurà realitzat. Però això no és motiu per a deixar constància que l'AVV del Poblenou, junt amb més d'un centenar d'entitats, hem manifestat la nostra estupefacció per un costós xou contradictori amb els valors d'un nou paradigma de mobilitat que necessita la nostra ciutat.

Mapa d'amiant

Presentació del visor de cobertes d'amiant de Catalunya

Amb la presència de **Francesc Bonnin**, president de Desamiant-Cat i de membres de l'Institut Cartogràfic de Catalunya

Parlarem també de l'entrada al Parlament del projecte de Llei per l'Erradicació de l'Amiant

26 de juny, 19h
c/ d'obradors, 10, BCN (local de la Favb)

Inscripcions:

Organitzen:
Jubilats de Macosa-Alstorm afectats per l'amiant
Comissió contra l'amiant de la FAVB

Saps quans focus d'amiant hi ha al teu entorn?

Tenim una eina per saber on són els grans focus d'amiant que tenim al Poblenou (i a Catalunya). Els creadors d'aquest mapa interactiu ens l'explicaran en aquesta sessió.

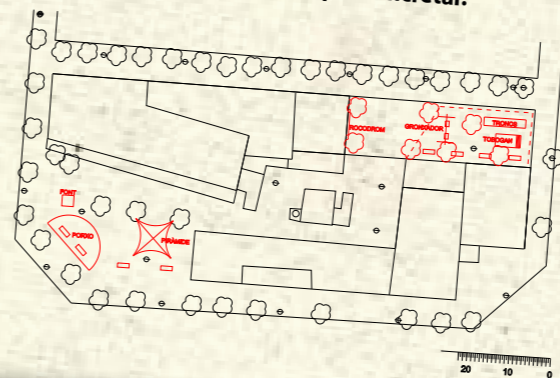
Recordeu que l'amiant és un cancerígen de primer ordre.

Millora entorn plaça Mercè Sala

Seguim acompanyant el veïnat del barri de la Plata en la seva reclamació per tenir espais públics oberts, de lliure accés i que convidin al seu ús. Després d'un any d'inacció i de silenci per part de l'Ajuntament, hem elaborat amb el veïnat una proposta per incorporar a la de retirar la tanca, un projecte de millora de la plaça Mercè Sala que incorpori els solars d'equipament contigus avui abandonats i sense ús.

El Districte ens ha promès que assumiria la proposta i buscaria una solució que dignifiqués l'espai tenint en compte aquestes condicions: espai obert des del carrer i públic, comunicat, de pas i amb equipament i mobiliari acordat amb el veïnat. Esperem aviat una primera proposta per concretar.

De solar a plaça

Seguim mobilitzades i organitzades per espavilar l'Ajuntament a fer el procés participatiu i reformar la plaça que volem.

Ajudar-nos!

- Uneix-te al grup impulsor i ajudant a recollir signatures al setembre
- Entra al nostre canal de comunicació, i fes difusió de la campanya
- Donat d'alta a la plataforma de participació de l'Ajuntament "Decidim.Barcelona" i signa per la plaça al setembre!

PLA ESPAVILA

VOLEM LA PLAÇA MANEL ANDREU

UNEIX-TE

També, com a Associació de Veïns i Veïnes, seguim incorporats i treballant amb el grup motor que reclama la dignificació del solar del Transformador, just davant dels Bombers, exigint un procés participatiu que concreti el projecte per a la transformació de la futura plaça de Manel Andreu. Quan ja fa vint anys de lluita des de la primera reclamació per alliberar aquell espai del transformador, iniciem, a partir de setembre, una recollida de signatures oficial per obligar el Districte a obrir i convocar aquest procés participatiu. Us animem a registrar-vos al Decidim Barcelona per facilitar la signatura i a participar en la mobilització per fer realitat aquesta reivindicació. Seguïnos a través del QR del cartell.

Festes de Maig

Una any més l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou hem estat acompanyant la resta d'entitats i col·lectius del barri a les Festes de Maig del Poblenou. Són ja 46 anys de festes organitzades per la Coordinadora d'Entitats que treu al carrer un munt de col·lectius culturals, esportives, espais de memòria, cooperatives d'alimentació, grups amb reivindicacions diverses, de cultura popular, cantaires, entitats d'acollida i suport a persones i col·lectius vulnerables, etc. La societat civil del Poblenou és rica i diversa. És tossuda i persistent. Visca la gent del Poblenou!

Apropem-nos

Com cada any hem mostrat la tasca del Pla Comunitari APROPEM-NOS, que promou el treball comunitari amb l'objectiu de millorar el benestar de veïns i veïnes, afavorir la convivència i la cohesió social i fomentar la creació de xarxes ciutadanes.

És una tasca que, malgrat les dificultats, duem a terme amb el suport de dues tècniques i un munt de veïns i veïnes voluntaris que fan del seu temps una riquesa compartida. Si us hi voleu unir, envieu un correu a apropemnos@bcn.cat

Habitatge i barri

GROS

L'HABITATGE, UN PROBLEMA AL POBLENOU MOLT

GROS

Què podem fer?

Jaume Artigues (FAVB)
Jaume Badenes (AV Poblenou)
Ella Ferrer i Jordà, de cooperatives d'habitatge, Sindicat d'Habitatge, Taula Eix Pere Quart, Observatori Urbà del Poblenou

2/7/2024
dimarts, 18:30 h

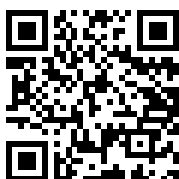
Lloc: Biblioteca Jaume Ferrer i Jordà, C/ Salladrosa, 35

No deixeu de participar en aquest debat. Veniu el dia 2 a la biblioteca. No podem mirar amb els braços plegats des de casa el que està passant amb l'habitatge al Poblenou o potser no podrem mirar més el barri des de casa.

VOLEM TERRASSES QUE ENS DEIXIN VIURE

Signa per millorar
l'ordenança de terrasses
de Barcelona

#TerrassesVeïnals

Més informació:
favb.cat/terrassesveïnals